

[Erhard Jakobsen.]

målet: hvad er det bedst at give plads for: nogle af dem, hvis hjerne endnu har en chance for at udvide sig, eller nogle af dem, hvis hjerne er på retur?

Jeg tror, vi i alle offentlige organer måtte hilse det med stor glæde, om de unge ville gide gå med. Det gør de ikke i dag. Problemet er ikke, at de unge vil komme strøm-mende, og at vi skal prøve at holde dem væk. Problemet er, om vi på forskellig måde kan få de unge interesseret og få dem med. Dér tror jeg 18 års valgret er en appel, et tillidsvotum, til de unge, og derfor tror jeg, vi skal have det.

Til slut blot et spørgsmål, som jeg ikke ved om man i regeringen har været inde på: ville det være utænkeligt, om man, hvis forslaget om 20 års valgret får flertal i det høje ting, prøvede 18 års valgret ved de kommende kommunalvalg? Man må dog erkende, at i kommunerne er de unge inde på problemerne på præcis samme måde som alle andre; i kommunerne er problemerne ikke af ideologisk, men af praktisk art, og de unge er måske endda til tider stærkere involveret end de ældre. Jeg spørger derfor: ville man i regeringen, såfremt resultatet bliver 20 år, have noget imod at overveje en kommunal valgretsalder, om man kan nå det til 1970, på 18 år?

(Kort bemærkning).

Samuelson: Jeg vil lige henlede hr. Erhard Jakobsens opmærksomhed på, at jeg ingen konklusion drog af mine undersøgelser om valgretsaldere; det gjorde socialdemokratiet af sine.

Uhrskov: Uanset at regeringens lovforslag kun indebærer en nedsættelse af valgretsaldere til 20 år, ser det nu ud til, at det vælgermæssige grundlag for det politiske folkestyre omsider, i hvert fald i løbet af ganske få år, vil blive udvidet til at omfatte også de 18—21-årige. Efter min opfattelse turde det være en selvfølge, at alle personer over 18 år havde del i den almindelige, hemmelige og direkte stemmeret. Jeg ved ikke, om alle i dette ting opfatter 18 års valgret som en selvfølge. Men jeg tror på den anden side, at alle i dette ting er klar over, at det kun er et spørgsmål om en

yderst begrænset tid, før vi faktisk får en 18 års valgret — og jeg er i det spørgsmål i den lykkelige situation, at jeg som tingets yngste medlem er helt i overensstemmelse med tingets ældste medlem, som jeg er stedfortræder for.

Regeringsforslaget går som sagt kun ud på at nedsætte valgretsaldere fra 21 til 20 år. Det er umiddelbart klart, at det må være umådelig svært sagligt at begrunde en nedsættelse af valgretsaldere med kun ét år, og de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, går da også på to, man kan kalde dem mere mekaniske begrundelser, nemlig at når de øvrige nordiske lande har en valgretsalder på 20 år, bør vi også have det, og at myndighedsalder og valgretsalder bør følges ad. Jeg synes, man kan sige, at det er begrundelser på det mere symmetriske plan. Naturligvis er ensartethed i lovgivningen i mange tilfælde nødvendig og ønskelig, men alligevel kommer man her til at tænke på et udtryk, man har i Polen: symmetri er de smagløses form for æstetik. Man har valgt at begrunde nedsættelsen med ønsket om symmetri i stedet for med den eneste rimelige begrundelse, der kan gives for at nedsætte valgretsaldere, nemlig at når de 20-årige nu skal have valgret, er det, fordi de bør have det; så er det, fordi de har ansvar og pligter, så er det, fordi man fra folketingets side skønner, at de ved nok og er modne nok til at få valgret. Det må være den eneste begrundelse for en nedsættelse. På den anden side kan jeg godt forstå, at man ikke har brugt denne begrundelse, for hvordan ville man i så fald forklare befolkningen, at man i sin visdom netop havde fundet frem til at sænke valgretsaldere med et år og ikke med tre år? Så måtte man have lagt det frem som et skøn, og så måtte partierne og befolkningen kunne tage stilling til det ud fra deres skøn.

Desuden er der efter min mening noget betænkeligt i at knytte valgretsalder og myndighedsalder sammen. Betænkeligheden går på, at det for det første, hvis regeringens lovforslag bliver gennemført, vil blive sværere om et eller to år at gennemføre en 18 års valgret uden også at lade myndighedsaldere følge med.

Min betænkelighed går også på, at man generelt skal være forsigtig med gennem lovgivningen at sætte en aldersgrænse, sætte